

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRÁVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 9.7.2012
Čj. 295/2012-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 BRNO

Věc: obv. R. B., roz. B. - stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spisy Okresního soudu v Karviné sp.zn. 9 T 167/97 a Okresního soudu v Opavě sp.zn. 6 T 10/92

Podle § 266 odst. 1, odst. 2 tr. řádu podávám ve prospěch obv. R. B., roz. B. (...)

stížnost pro porušení zákona

proti výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 29.10.1997, č.j. 9 T 167/97-129, který nabyl právní moci dne 29.10.1997.

Rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 21.4.1992, č.j. 6 T 10/92-107, byl obv. R. B. (nyní B.) uznán vinným ze spáchání trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 3 tr. zákona (*zde i v dalším textu je míněn zákon č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 175/1990 Sb. a pozdějších předpisů*), dále pro trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zákona, trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zákona a pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 písm. d) tr. zákona a za to byl odsouzen podle § 247 odst. 1, 3 tr. zákona, ve znění zákona č. 175/1990 Sb., § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20-ti měsíců nepodmíněně, se zařazením do I. nápravně výchovné skupiny a podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr. zákona mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 4 (čtyř) let, a to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 14.1.1992, sp.zn. 9 T 65/91. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 1.7.1992.

Dále byl obv. R. B. (nyní B.) odsouzen Okresním soudem v Karviné dne 29.10.1997 pod č.j. 9 T 167/97-29, a to pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona (body 1 – 6) a podle § 171 odst. 1 tr. zákona, za použití § 35 odst. 1

tr. zákona, mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 (pěti) měsíců nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou, peněžitý trest ve výši 25.000,- Kč (s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 1 měsíce) a rovněž podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr. zákona mu byl uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 7 (sedmi) let. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 29.10.1997.

Podle § 36 tr. zákona, jestliže soud odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal předtím, než byl trest uložený dřívějším rozsudkem vykonán, a ukládá mu trest stejného druhu, nesmí tento trest spolu s dosud nevykonanou částí trestu uloženého dřívějším rozsudkem přesahovat nejvyšší výměru dovolenou tímto zákonem pro tento druh trestu.

Podle § 49 odst. 1 tr. zákona, soud může uložit trest zákazu činnosti na 1 rok až 10 let, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu, orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu, orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Samosoudce Okresního soudu v Karviné se však těmito ustanoveními důsledně neřídil.

Odsouzený R. B., roz. B., od roku 1992 vykonává jednotlivé nepodmíněné tresty odnětí svobody (viz opisy Rejstříku trestů), kdy však v souladu s ust. § 49 odst. 3 tr. zákona, ve spojení s ust. § 74 odst. 1 tr. zákoníku, není možné, aby po dobu výkonu těchto trestů běžel také výkon trestu zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Pokud byl odsouzenému R. B., roz. B. dne 29.10.1997 uložen Okresním soudem v Karviné trest zákazu činnosti ve výměře 7 let, došlo k porušení ustanovení § 36 tr. zákona, neboť soud překročil nejvyšší dovolenou hranici pro výměru tohoto druhu trestu, která podle ust. § 49 odst. 1 tr. zákona činí 10 let. *Tato skutečnost nepochybně platí také v roce 1998, kdy je trestním příkazem Okresního soudu v Karviné ze dne 13.7.1998, sp.zn. 9 T 71/98, uložen další trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a to ve výměře 5-ti let. Posledně citované rozhodnutí je napadáno samostatnou stížností pro porušení zákona.*

Dále lze uvést, že ke dni vyhlášení rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 29.10.1997, č.j. 9 T 167/97-129, jímž byl obv. R. B., roz. B., uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel (správně „spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel“) ve výměře 7 let, vykonal obv. R. B., roz. B. z trestu zákazu činnosti uloženého mu rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 21.4.1992, sp.zn. 6 T 10/92, ve výměře 4 roků, pouze 8 měsíců a 25 dní. Samosoudce Okresního soudu v Karviné, ačkoliv měl k dispozici opis Rejstříku trestů, z něhož vyplývaly výměry uložených trestů, přesto nepřihlédl k trestu stejného druhu, jenž byl uložen obv. R. B., roz. B. Okresním soudem v Opavě rozsudkem ze dne 21.4.1992 pod sp.zn. 6 T 10/1992 a nebyl dosud zcela vykonán. Je zřejmé, že obv. R. B. první z trestů zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ve výměře 4 let, uložený pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 21.4.1992, vykonal až dne 6.12.2011.

Vzhledem ke shora specifikovanému pochybení samosoudce Okresního soudu v Karviné došlo k takovému stavu věci, že trest zákazu činnosti ukládaný rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 29.10.1997, č.j. 9 T 167/97-129, odporuje ust. § 36 věty první, § 49 odst. 1 tr. zákona, v tehdy účinném znění, jelikož spolu s dosud nevykonanými, druhořadě stejnými tresty přesáhl nejvyšší výměru přípustnou trestním zákonem pro definovaný typ sankce, a to zákazu činnosti, spočívajícímu v zákazu řízení všech motorových vozidel.

Za stávající situace je nutno konstatovat, že trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ve výměře 7 let, se ocitá v intencích ust. § 266 odst. 2 tr. řádu jednak ve zřejmém nepoměru ke konkrétnímu stupni nebezpečnosti činu pro společnost, jednak ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

Uvedené pochybení nelze napravit v rámci obnovy řízení, neboť shora popsané skutečnosti byly soudu známy v době jeho rozhodování, pouze k nim nebylo přihlédnuto. Jelikož restriktivní kritéria uvedená v ust. § 266 odst. 2 tr. řádu je nutno posuzovat vzhledem k celému výroku o trestu, byť vadným se jeví toliko výrok o uložení trestu zákazu činnosti, stížností pro porušení zákona je formálně napadán celý výrok o trestu.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle ust. § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že ve výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 29.10.1997, č.j. 9 T 167/97-129, byl porušen zákon v neprospěch obviněného R. B. roz. B., a to v ust. § 36 věty první, § 49 odst. 1 tr. zákona, a v řízení předcházejícím rovněž v ust. § 2 odst. 5, odst. 6 tr. řádu,
2. podle ust. § 269 odst. 2 tr. řádu napadený výrok zrušil a zrušil i všechna rozhodnutí na uvedený výrok obsahově navazující, jestliže vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla svého podkladu,
3. a dále postupoval podle ust. § 270 odst. 1 tr. řádu, popř. využil ust. § 271 odst. 1 tr. řádu.

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRÁVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 9.7.2012
Čj. 295/2012-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 BRNO

Věc: obv. R. B., roz. B. - stížnost pro porušení zákona
Příloha: trestní spisy Okresního soudu v Karviné sp.zn. 9 T 71/98

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obv. R. B., roz. B. (...)

stížnost pro porušení zákona

proti trestnímu příkazu Okresního soudu v Karviné ze dne 13.7.1998, č.j. 5 T 71/98-23, který nabyl právní moci dne 28.12.1998.

Rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 21.4.1992, č.j. 6 T 10/92-107, byl obv. R. B. (nyní B.) uznán vinným ze spáchání trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 3 tr. zákona (*zde i v dalším textu je míněn zákon č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 175/1990 Sb. a pozdějších předpisů*), dále pro trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zákona, trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zákona a pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 písm. d) tr. zákona a za to byl odsouzen podle § 247 odst. 1, 3 tr. zákona, ve znění zákona č. 175/1990 Sb., § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20-ti měsíců nepodmíněně, se zařazením do I. nápravně výchovné skupiny, a podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr. zákona mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 4 (čtyř) let, a to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu Karviná ze dne 14.1.1992, sp.zn. 9 T 65/91. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 1.7.1992.

Dále byl obv. R. B. (nyní B.) odsouzen Okresním soudem v Karviné dne 29.10.1997 pod č.j. 9 T 167/97-29, a to pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona (body 1 – 6) a podle § 171 odst. 1 tr. zákona, za použití § 35 odst. 1 tr. zákona, mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 (pěti) měsíců nepodmíněně

se zařazením do věznice s ostrahou, peněžitý trest ve výši 25.000,- Kč (náhradní trest 1 měsíc odnětí svobody) a rovněž podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr. zákona mu byl uložen trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 7 (sedmi) let. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 29.10.1997.

Následně byl obv. R. B. (nyní B.) odsouzen trestním příkazem samosoudce Okresního soudu v Karviné ze dne 13.7.1998, č.j. 9 T 71/98-23, a to pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona a podle § 171 odst. 1 tr. zákona, s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu, mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců nepodmíněně, podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, a podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr. zákona mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 5 (pět) let. Jelikož žádná z oprávněných osob nenapadla trestní příkaz odporem, rozhodnutí nabylo právní moci dne 28.12.1998.

Podle § 36 tr. zákona, jestliže soud odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal předtím, než byl trest uložený dřívějším rozsudkem vykonán, a ukládá mu trest stejného druhu, nesmí tento trest spolu s dosud nevykonanou částí trestu uloženého dřívějším rozsudkem přesahovat nejvyšší výměru dovolenou tímto zákonem pro tento druh trestu.

Podle § 49 odst. 1 tr. zákona, soud může uložit trest zákazu činnosti na 1 rok až 10 let, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu, orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu, orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 314e odst. 1 tr. řádu, ve znění účinném do 31.12.1998, samosoudce může bez projednání věci v hlavním líčení vydat trestní příkaz, jestliže skutkový stav je spolehlivě prokázán opatřenými důkazy.

Samosoudce Okresního soudu v Karviné se však těmito ustanoveními důsledně neřídil.

Odsouzený R. B., roz. B., od roku 1992 vykonává jednotlivé nepodmíněné tresty odnětí svobody (viz opisy Rejstříku trestů), kdy však v souladu s ust. § 49 odst. 3 tr. zákona, ve spojení s ust. § 74 odst. 1 tr. zákoníku, není možné, aby po dobu výkonu těchto trestů běžel také výkon trestu zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Samosoudce Okresního soudu v Karviné, ačkoliv měl k dispozici opis Rejstříku trestů, z něhož vyplývaly výměry dříve uložených trestů, přesto nepřihlédl k trestům stejného druhu, jež byly uloženy obv. R. B., roz. B. Okresním soudem v Opavě rozsudkem ze dne 21.4.1992 pod sp.zn. 6 T 10/1992 a Okresním soudem v Karviné rozsudkem ze dne 29.10.1997 pod sp.zn. 9 T 167/97, a nebyly dosud zcela vykonány.

Proti naposled citovanému rozhodnutí byla podána stížnost pro porušení zákona. Nicméně vytykanou vadou je zatíženo i meritorní rozhodnutí v další trestní věci téhož obviněného, kdy je trestním příkazem Okresního soudu v Karviné ze dne 13.7.1998, sp.zn. 9 T 71/98, uložen další trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a to ve výměře 5-ti let. Opětovně dochází k porušení ust. § 36 tr. zákona a § 49 odst. 1 tr. zákona.

Vzhledem ke shora specifikovanému pochybení samosoudce Okresního soudu v Karviné došlo k takovému stavu věci, že trest zákazu činnosti ukládaný trestním příkazem Okresního soudu v Karviné ze dne 13.7.1998, č.j. 5 T 71/98-23, odporuje ust. § 36 věty první, § 49 odst. 1 tr. zákona, v tehdy účinném znění, jelikož spolu s dosud nevykonanými, druhově stejnými tresty přesáhl nejvyšší výměru přípustnou trestním zákonem pro definovaný typ sankce, a to zákazu činnosti, spočívajícímu v zákazu řízení všech motorových vozidel. Je zřejmé, že obv. R. B. první z trestů zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ve výměře 4 let, uložený pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Opavě ze dne 21.4.1992, vykonal až dne 6.12.2011. V době vydání trestního příkazu Okresního soudu v Karviné ze dne 13.7.1998, č.j. 5 T 71/98-23, vykonal obviněný z časově prvního trestu zákazu činnosti ve výměře 4 let pouze necelých 9 měsíců (v roce 1997 dva a v roce 1998 necelých sedm); zároveň již v té době měl pravomocně uložený další trest stejného druhu ve výměře 7 roků. Je tedy zřejmé, že s ohledem na maximální hranici příslušného druhu trestu ve smyslu § 36 tr. zákona již Okresní soud v Karviné v předmetné trestní věci nebyl oprávněn ukládat trest zákazu činnosti, byť jinak by zákonné podmínky pro uložení tohoto druhu trestu byly splněny.

Za stávající situace je nutno konstatovat, že trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel ve výměře 5 let, se ocitá v intencích ust. § 266 odst. 2 tr. řádu jednak ve zřejmém nepoměru ke konkrétnímu stupni nebezpečnosti činu pro společnost, jednak ve zřejmém rozporu s účelem trestu. Třebaže se vadným jeví toliko výrok o trestu a v jeho rámci jen uložení trestu zákazu činnosti, stížností pro porušení zákona je formálně napadán trestní příkaz v celém rozsahu, neboť nebyly splněny zákonné podmínky pro jeho vydání dle § 314e odst. 1 tr. řádu, když spolehlivě prokázání skutkového stavu se nepochybně dotýká nejen otázky viny, nýbrž i podmínek pro ukládání trestu. Nalézací soud si neujasní, zda s ohledem na dřívější potrestání obviněného a jeho pobyt ve výkonu trestu odnětí svobody může ukládat trest zákazu činnosti záležející v zákazu řízení všech motorových vozidel a v jaké výměře. Jestliže nebyl spolehlivě zjištěn skutkový stav ohledně dosud uložených a nevykonaných trestů určitého druhu, nebyly dány podmínky pro rozhodnutí formou trestního příkazu. Uvedené pochybení nelze napravit v rámci obnovy řízení, neboť shora popsané skutečnosti byly soudu známy v době jeho rozhodování, pouze k nim nebylo přihlédnuto.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle ust. § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že trestním příkazem Okresního soudu v Karviné ze dne 13.7.1998, č.j. 5 T 71/98-23, byl porušen zákon v neprospěch obviněného R. B. roz. B., a to v ust. § 36 věty první, § 49 odst. 1 tr. zákona, a v řízení předcházejícím rovněž v ust. § 2 odst. 5, odst. 6 tr. řádu a § 314e odst. 1 tr. řádu,
2. podle ust. § 269 odst. 2 tr. řádu napadený trestní příkaz zrušil a zrušil i všechna rozhodnutí na zrušený trestní příkaz obsahově navazující, jestliže vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla svého podkladu,

3. a dále postupoval podle ust. § 270 odst. 1 tr. řádu, popř. využil ust. § 271 odst. 1 tr. řádu.

Nejvyšší soud vyhověl dne 24.10.2012 pod sp.zn. [8 Tz 66/2012](#).